

A legszembetűnőbb példa erre, amikor egy kisüzletben vagy nagyáruházban találkozunk az eladókkal – nem mindig mondhatók kiszolgálónak, ugyanis az már egy magasabb kategória. Maradjunk az elárusítóknál. Mielőtt azonban rangsorolnánk őket, akik értünk vannak és nem fordítva, habár ezt el szokták felejtetni, jöjjön egy példa, amivel akár naponta szembesülhetünk.

Ha valaki magára ismer, az nem a véletlen műve.

Egyszerű kisüzlet a lépcsőházak alatt – ilyenben mindenki járt, sőt naponta betér egy-két apróságot beszerezni, de főleg a családi, mindenki ismer mindenkit hangulatért szoktunk ilyen helyeken vásárolni.

A minap történt az eset. Kisebb sorbaállítás alakult ki a „blokk” alatti bolt néhány négyzetméteres helyiségében, csak úgy lihegtünk egymás nyakába, amíg az eladó - aki ugye, ahogy a Tankcsapda dala mondja „eladni akar, én meg venni” - nyomta tovább a traccspartit a tegnapi filmről a szomszédasszonnyal.

Eladó a vásárló